

УСІМ, ХТО ДОРОГІ МЕНІ

Собі присвячують не буду
До дня народження вірша,
Тут, за столом, зібрались люди,
З ким мої серце і душа.

Я дякую у цю годину
За те, що є в моїм житті
Й онуки, й діти, і дружина,
Купаюсь в їхній доброті.

Цей вірш я присвятити хочу
Тій, з ким прожив усе життя,
Хто поряд був щодня й щоночі,
І панькавсь, як з малим дитям.

Цей вірш присвячую за нею
Тим, хто продовжує мій рід,
Дочці та сину, щоб сім'єю
Не загубили батьків слід.

А кожен з них в сім'ї щасливий:
Невістці й зятю мій уклін
За те, що добрі та чутливі,
Нема їх не любить причин.

А ще у мене є найменші,

Від них тепліє на душі,
Онуки – хто ще буде й перші,
Їм також ці мої вірші.

А далі правнуки за ними
Нехай появляться малі,
І їм бажаю бути такими ж,
Щасливими на цій землі.

І, крім цього, мені не треба,
Ніяких благ земних в житті,
Сім'я моя під мирним небом
Живе хай в злагоді й путті.

Дата написання вірша: 2021-01-04